

عنوان مقاله:

تعمیر و نگهداری ساختمان با رویکرد به معماری پایدار بومی

محل انتشار:

ششمین همایش مقررات ملی ساختمان (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فروغ اعتمادی - کارشناس ارشد معماری دانشگاه شیراز، کارشناس مقررات ملی ساختمان و استاد موسسه عالی ارم شیراز و هنر شیراز

سارا بهمنی کازرونی - کارشناس ارشد معماری، استاد آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد سما، واحد کازرون

سمیه ساریخانی - پژوهشگر دکتری معماری دانشگاه آزاد اسلامی خوراسگان، مشاور زیبا سازی شهرداری منطقه 5 شیراز

طاهره نمازی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

معماری بومی در طول زمان براساس پیشینه محیطی، فرهنگی، فناوری و تاریخی که در آن وجود داشته تکامل یافته است. از بین رفتن معماری بومی به صورت کالبدی موجب حذف برخی از کارکردهای آن در معماری معاصر شده است. لذا بازیابی این کارکردها یک مسئله اساسی به شمار می رود و کشف پتانسیل های نهفته در معماری بومی می تواند باعث تسریع در حل مسائل و ابهامات عصر حاضر گردد. در ایران با توجه به وجود منابع فراوان و گوناگونی اقلیمی میتوان با بهره گیری مناسب و صحیح از مصالح مانند بتن، فولاد و تاثیر رطوبت بر آنها و نمود منفی آنها بر روی عمر ساختمان و تعمیر و نگهداری آن به اهداف معماری پایدار نزدیک شد. امروزه به نظر میرسد که توسعه پایدار و مفاهیم آن به خوبی با اهداف و مقاصد معماری و شهرسازی نوین سازگار بوده و میتواند به عنوان عاملی موثر جهت تحقق اهداف پایدار مطرح شود. هدف از این بررسی افزایش عمر مفید ساختمان با در نظر گرفتن معماری بومی پایدار است. لذا در این بررسی رابطه ی عوامل اقلیمی با تعمیر و نگهداری ساختمان و ملاحظات تکنیکی همچون استفاده از اقلیم، مصالح و فناوری های نوین و ... مورد مطالعه قرار گرفته است. در پایان، این مقاله با بیان نکات اساسی در تعمیر و نگهداری متناسب با معماری پایدار بومی، به ارائه روش هایی متناسب با اقلیم این مناطق جهت تعمیر و نگهداری ساختمان و همچنین پیشبرد اهداف تعمیر و نگهداری ساختمان ها همساز با اقلیم می پردازد.

کلمات کلیدی:

معماری بومی، تعمیر و نگهداری، عوامل اقلیمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/555023>

